

عنوان مقاله:

بررسی آزمایشگاهی و میدانی آسفالت لایه نازک پلیمری اجرا شده در محور فیروزکوه - دماوند پس از 2 سال

محل انتشار:

هشتمین همایش قیر و آسفالت ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیدحمیدرضا صاحب الزمانی - دانشجوی دکتری عمران مهندسی راه و ترابری، دانشکده فنی دانشگاه تهران

سیدرسول فاضلی - کارشناسی ارشد مهندسی راه و ترابری، دانشکده فنی دانشگاه تهران

سیدمحمدحسن صاحب الزمانی - کارشناسی عمران

خلاصه مقاله:

امروزه نگاه سازمانها و ادارات راهسازی و راهداری جهان، به سمت استفاده از آسفالتهای حفاظتی متمرکز شده است. رویکرد این روشها استفاده از هر چه بیشتر از منابع موجود در جهت کاهش هزینهها می باشد. این نوع روسازیهها به منظور حفاظت و ترمیم ویژگیهای عملکردی رویههای موجود استفاده میشوند. یکی از انواع روسازیههای حفاظتی، استفاده از آسفالت لایه نازک گرم پلیمری است. این نوع روسازی که در کشورهای اروپایی مانند فرانسه قدمت دارد؛ برای اولین بار در ایران در محور فیروزکوه - دماوند به طول 30 کیلومتر اجرا گردید. در این مقاله ارزیابی آزمایشگاهی و میدانی اینلایه حفاظتی پس از گذشت دو سال و در قیاس با دیگر رویههای اجرا شده در همان محور انجام شده است. عملکرد این روسازیهها با تحقیقات میدانی و شاخص نمرهدهی PCI مورد ارزیابی قرار گرفت. همچنین آزمایشات عملکردی جهت مقایسه بین آسفالت لایه نازک گرم پلیمری با دانه بندی میانه تهی و همچنین آسفالت توپکا با دانه بندی پیوسته انجام پذیرفت. در نهایت پس از بررسی نتایج آزمایشگاهی و میدانی، آسفالت لایه نازک پلیمری نسبت به بقیه روشهای اجرا شده در این محور، از عملکرد بهتری برخوردار بوده است.

کلمات کلیدی:

آسفالت لایه نازک پلیمری، آسفالت حفاظتی، عملکرد آزمایشگاهی، عملکرد میدانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/599619>

